

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/173/2020
Identifikačné číslo spisu: 8516201850
Dátum vydania rozhodnutia: 31.01.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Brňák
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:8516201850.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu M. Y., bývajúceho v T., R. XXXX/XX, zastúpeného JUDr. Petrom Homolom, advokátom so sídlom v Bratislave, Kopčianska 8/A, proti žalovanej H. Y., bývajúcej v L. M., I. XX, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Prachová & Partners, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Pribinova 20, v mene ktorej koná advokátka a konateľka JUDr. RNDr. Silvia Prachová, za účasti intervenienta Komunálnej poisťovne, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave, Štefánikova 17, zastúpeného Mgr. Daliborom Tverďákom, advokátom so sídlom v Košiciach, Krmanova 1, o zaplatenie 382,20 € s prísl., vedeného na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 2C/110/2016, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 11. apríla 2019 sp. zn. 4Co/102/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná a intervenient majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvostupňový súd“) rozsudkom z 8. marca 2018 č. k. 2C/110/2016-235 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal náhrady škody v sume 382,20 € s prísl. Žalovanej a intervenientovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalobcovi s tým, že o výške rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

1.1. Predmetom žalobného nároku bol nárok na náhradu škody v sume 382,20 €, ktorá žalobcovi vznikla na nákladoch za prenájom náhradného vozidla počas opravy jeho poškodeného osobného vozidla, ktoré mu poškodila žalovaná dňa 13. novembra 2015, a to za 13 dní prenájmu, ktoré poisťovňa žalovanej neuhradila. Žalobcovi boli uhradené všetky ostatné uplatnené nároky na náhradu škody - oprava vozidla a 9 dní prenájmu náhradného vozidla. O tom, že oprava trvala 22 dní a že za 22 dní žalobca uhradil náklady za prenájom náhradného vozidla, súd nemal pochybnosti, tieto skutočnosti nenamietala žalovaná, ani intervenient. Sporným však bolo, či bolo účelné a nevyhnutné, aby oprava vozidla počas ktorej mal žalobca prenajaté náhradné motorové vozidlo mala trvať 22 dní. Vzhľadom na

prepočet intervenienta, ktorý stanovil primeranú dĺžku opravy na 9 dní podloženú normohodinami, ako aj orientačným prieskumom žalovanej o vykonaní takéhoto rozsahu opráv ako opravované motorové vozidlo žalobcu cca 10 dní, súd bol toho názoru, že dĺžka opravy motorového vozidla a v nadväznosti na jej dĺžku, aj dĺžka prenájmu náhradného motorového vozidla nad 9 dní, nemôže byť považovaná za účelnú a nevyhnutne vynaloženú, a preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

Pokiaľ servis spôsobil, že oprava trvala podstatne dlhšie ako oprava rovnakého rozsahu realizovaná v inom servise, či už úmyselným alebo nedbanlivostným konaním, musí za to niesť zodpovednosť servis a nie žalovaná, uzavrel prvostupňový súd. Poukázal tiež na judikát č. 7/1992.

1.2. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle ust. § 251 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a zásadou úspechu strany v spore vyplývajúcou z ust. § 255 ods. 1 CSP.

2. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 11. apríla 2019 sp. zn. 4Co/102/2018 potvrdil prvostupňový rozsudok a žalovanej a intervenientovi priznal náhradu odvolacích trov. Najskôr uviedol, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne právne vec posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením uvedeným súdom prvej inštancie (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

2.1. V podstatnom ďalej uviedol, že žalobcom uplatnené námietky týkajúce sa nesprávnych skutkových zistení vrátane nesprávneho právneho posúdenia neboli dôvodné. Súd prvej inštancie náležite posudzoval uplatnený nárok z titulu zodpovednosti za škodu v zmysle ust. § 427 ods. 1, 2, v spojení s § 420 ods. 1, 2 OZ. Pri posudzovaní dôvodnosti uplatnenej výšky správne vychádzal z toho, že v danom prípade skutočnou škodou spočívajúcou v nákladoch na vypožičanie náhradného vozidla, ktorá prevyšuje náklady na prevádzku vlastného vozidla zodpovedný subjekt je povinný nahradiť len v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie (nájom) náhradnej veci, zodpovedajúcej parametrom pôvodnej veci, z užívania ktorej bol žalobca vylúčený po určitú dobu. Rozsah náhrady, ku ktorej je zodpovedná osoba povinná, je obmedzený hľadiskom účelnosti. Pri určení skutočnej škody je potrebné ju stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. Výška tejto náhrady nie je daná čiastkou skutočne vyplatenou (napr. dohodnutou s osobou poskytujúcou náhradné vozidlo) v akejkoľvek výške, ale vo výške čiastky účelne vynaloženej (3MCdo/3/2015).

2.2. Súd prvej inštancie správne poukázal na to, že bolo povinnosťou žalobcu preukázať ním tvrdené skutočnosti o tom, že uplatnený nárok vo výške 382,20 € prevyšujúci priznanú náhradu intervenientom za prenájom motorového vozidla vo výške 210,60 € (čl. 16 spisu) za 9 dní, je skutočnou škodou, ktorú bolo nutné a účelné vynaložiť na vypožičanie náhradného motorového vozidla. Aj z výsledkov vykonaného dokazovania najmä výsluchu svedkyne S. (pracovníčky, ktorá prenájom motorového vozidla zabezpečovala) možno dospieť k záveru, že vyhotovovanie jednotlivých zmlúv označených ako zmluva č. 1 a č. 2, ako aj oprava údajných chýb uvedených v zmluve vyvolávali pochybnosti o dôveryhodnosti dĺžky trvania prenájmu náhradného motorového vozidla.

2.3. V priebehu dokazovania právny zástupca žalobcu pred súdom prvej inštancie nepredložil ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania s tým, že následne súd prvej inštancie vyhlásil dokazovanie za skončené. Preto uplatnená námietka týkajúca sa preukazovania ďalších skutkových okolností nebola dôvodná. V sporovom konaní platí zásada koncentrácie vyplývajúca z ust. § 154 CSP, v zmysle ktorej prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie skončí.

2.4. Za nedôvodnú považoval odvolací súd aj námietku týkajúcu sa prekvapivého rozhodnutia. Podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade sa nejedná o prekvapivé rozhodnutie, ktoré by bolo vydané v rozpore s konštantnou rozhodovacou praxou. Posúdenie skutočnej škody z hľadiska účelnosti a nevyhnutnosti primeraných nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla musí vždy zohľadňovať skutkové okolnosti danej veci, ktoré dĺžku prenájmu náhradného motorového vozidla mohli ovplyvniť. Všeobecne platí, že favorizácia inej právoplatne skončenej veci nemá všeobecnú záväznosť, nemá v nepublikovanej podobe v Zbierke stanovísk a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ani faktickú záväznosť pre iné podobné prípady prejednané súdmi, i keď v zložitých prípadoch ju možno ako odkazovú metódu používať pri odôvodňovaní súdnych rozhodnutí (7Cdo/136/2013).

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z § 420 písm. f/ CSP. Navrhoval, aby dovolací súd rozhodnutia nižších súdov zrušil a vec vrátil

prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

3.1. Po uvedení skutkovej a právnej rekapitulácie daného sporu, v polemike (iba) so závermi prvostupňového súdu uviedol, že ako poškodený nemal ako ovplyvniť dĺžku trvania opravy jeho vozidla v servise a svojim konaním opravu vozidla nepredlžoval ani neovplyvňoval. Výpočet dĺžky opravy predložený v spore intervenientom nemohol preto slúžiť ako relevantný dôkaz. Primeranosť dĺžky opravy je potrebné posudzovať podľa konkrétneho stavu v danom čase a mieste a hlavne v danom servise, ktorý opravu realizoval. Nevyhnutná doba opravy v každom servise môže byť iná, závislá od viacerých faktorov (napr. že servis objedná zlý náhradný diel). V tejto súvislosti žalobca uzavrel, že nech už bol v jeho prípade dôvod trvania opravy v dĺžke 22 dní akýkoľvek, žalobca túto dĺžku nemohol ovplyvniť. Preto záver súdu o jeho povinnosti produkovať dôkazy, ktoré by preukázali, že oprava vozidla nad 9 dní bola objektívne nevyhnutná nie je správny. V tomto ohľade žalobca uviedol celý rad prvostupňových a odvolacích rozhodnutí (celkom osem), v ktorých „žalobcovia neprodukovali žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali, že oprava ich poškodených vozidiel v rozsahu nad počet dní stanovených poisťovňou, bola objektívne nevyhnutná" (časť III. dovolania). V ďalšej časti dovolania (časť IV.) žalobca poukázal na vyslovený názor prvostupňového súdu, že žalobcom v konaní označené súdne rozhodnutia sa týkali iných skutkových okolností (neskúmala sa primeranosť, či dĺžka opravy poškodeného vozidla v neautorizovanom servise, išlo o dĺžku opravy 12 dní, o totálnu škodu, alebo bola namietaná cena prenájmu) a preto sa od nich nemohol odkloniť v tejto veci. Žalobca zotrval v názore, že prvostupňový súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe; na podporu tohto tvrdenia poukázal na rozhodnutia KS BA sp. zn. 2Cob/134/2014 a OS BA I sp. zn. 27Cb/39/2012. V dôsledku náležitého nevysvetlenia odklonu uvedeného bol preto v jeho prípade porušený spravodlivý proces a princíp právnej istoty.

3.2. Žalobca ďalej v dovolaní podľa § 420 písm. f/ CSP namietal nedostatky napadnutého odvolacieho rozhodnutia (časť V. až VIII.). Polemizoval, spochybňoval a kritizoval závery uvedené v bodoch 7, 8 a 9 odôvodnenia odvolacieho súdu. Následne citoval z rozhodnutí Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4Cob/124/2014 a sp. zn. 3Cob/133/2014 a v tejto súvislosti poukazujúc na existenciu rovnakého alebo analogického skutkového stavu tvrdil, že odvolací súd mal na nastolenú otázku dať rovnakú odpoveď resp. mal dôkladne vysvetliť, prečo sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe. S poukazom na ustanovenia Čl. 2 ods. 2 a 3 CSP ďalej uviedol, že odvolacie rozhodnutie neobsahuje dôkladné a presvedčivé odôvodnenie, nedalo odpovede na žalobcove otázky nastolené v dovolaní a preto je arbitrárne.

4. Žalovaná vo svojom vyjadrení k dovolaniu žalobcu navrhla, aby dovolací súd dovolanie odmietol a priznal jej náhradu dovolacích trov. V podstatnom uviedla, že napadnuté odvolacie rozhodnutie považuje za správne. Poukázala tiež na tzv. bagateľný cenzus.

5. Intervenient vo vyjadrení k dovolaniu žalobcu navrhol, aby dovolací súd dovolanie zamietol a priznal mu náhradu dovolacích trov. Uviedol, že dovolacia argumentácia je v podstate identická s podaným odvolaním. Poukázal na to, že rozhodnutia nižších súdov sú vecne správne, náležite odôvodnené a neodklonili sa ani od rozhodovacej praxe iných súdov. Naopak vychádzali (aj) z rozhodnutia dovolacieho súdu (3MCdo/3/2015). Zopakoval, na základe akých kritérií bola v danej veci vypočítaná primeraná doba nájmu náhradného vozidla v dĺžke 9 dní. Pokiaľ servis spôsobil, že oprava trvala podstatne dlhšie ako oprava rovnakého rozsahu v inom servise v dôsledku nesprávne objednaného náhradného dielu, čo potvrdil aj žalobca, potom musí za to niesť zodpovednosť servis a nie žalovaná. Žalobca v konaní nepreukázal, že oprava vozidla v celkovej dĺžke 22 dní bola objektívne nevyhnutná; k uvedenému záveru sa zhodne dopracovali aj nižšie sudy. Intervenient poukázal v ďalšom na zmätočnosť zmlúv o nájme. Pokiaľ žalobca namietal odklon rozhodnutí nižších súdov od rozhodovacej praxe iných súdov, podľa jeho názoru v uvedených veciach riešili sudy odlišný skutkový stav, teda neriešili otázku dĺžky opravy motorového vozidla.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podal v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) účastník konania zastúpený v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

7. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 CSP.

8. Prípustnosť svojho dovolania vyvodzuje žalobca z § 420 písm. f/ CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací súd preto aj v danom prípade skúmal opodstatnenosť dovolacej argumentácie žalobcu, či namietaným postupom súdu (body 3, 3.1. a 3.2.) došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

9. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP sú a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

9.1. Právo na spravodlivý súdny proces je jedným zo základných ľudských práv a do obsahu tohto práva patrí viacero samostatných subjektívnych práv a princípov. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

9.2. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra pojednania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a tiež rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/6/2014, 3Cdo/38/2015, 5Cdo/201/2011, 6Cdo/90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnu rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva.

10. Obsah dovolania [§ 124 ods. 1 CSP (pozri body 3, 3.1. a 3.2.)] naznačuje, že dovolacia argumentácia namietajúca vady prvostupňového rozhodnutia (bod 3.1.) je takmer identická s odvolacou argumentáciou žalobcu (č. l. 245 až 251 spisu). Jadrom dovolacej argumentácie žalobcu je jeho nesúhlas so skutkovými zisteniami súdov a s odklonom od rozhodovacej praxe súdov v podobných veciach. Fakticky dovolateľ nesúhlasil s právnym posúdením veci (súdy nemali zamietnuť jeho žalobu, ale mali jej vyhovieť). V súhrne potom žalobca vo vzťahu k napadnutému odvolaciemu rozhodnutiu namietal jeho nepreskúmateľnosť, nedostatok dôvodov (nedalo odpovede na žalobcove otázky nastolené v odvolaní) a arbitrárnosť.

11. V súvislosti s námietkou žalobcu o nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu je potrebné poukázať na to, že na rokovaní občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 3.

decembra 2015, bolo prijaté zjednocujúce stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku.“ Uvedené stanovisko, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, považuje dovolací súd za plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. Dovolací súd dodáva, že obsah spisu nedáva žiadny podklad pre to, aby sa na daný prípad uplatnila druhá veta tohto stanoviska, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003).

11.1. V prejednávanej veci odvolací súd v odôvodnení svojho (dovolaním napadnutého) rozsudku rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne a v celom rozsahu sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku (§ 387 ods. 1 a ods. 2 CSP) a zároveň sa vysporiadal so všetkými podstatnými námietkami žalobcu (body 7, 8 a 9 odôvodnenia odvolacieho rozhodnutia). Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu obsahuje primerané vysvetlenie dôvodov, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie. I keď nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok jeho riadneho odôvodnenia je takým nesprávnym procesným postupom, ktorý je spôsobilý znemožniť sporovej strane, aby uplatňovala svoje procesné práva v takej miere, že to má za následok porušenie práva na spravodlivý proces, v prejednávanej veci o taký prípad nešlo. Treba mať na pamäti, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťnosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí, ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Z odôvodnenia rozhodnutí nižších súdov, chápaných v ich organickej jednote ako celok (I. ÚS 259/2018), je dostatočne zrejmé, z ktorých skutočností a dôkazov súdy vychádzali, akými úvahami sa riadil prvoinštančný súd, ako ich posudzoval odvolací súd a aké závery zaujal k jeho právnenému posúdeniu. Nižšie súdy pri posúdení žalobcovho nároku (bod 1.1.) vychádzali z nosných právnych záverov rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3MCdo/3/2015, že rozsah (výška) náhrady, ku ktorej je zodpovedná osoba povinná, je obmedzený hľadiskom účelnosti, pričom skutočnú škodu je potrebné stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. Výška tejto náhrady nie je preto daná čiastkou skutočne vyplatenou v akejkoľvek výške, ale vo výške čiastky účelne vynaloženej. Vychádzajúc z uvedených právnych východísk potom nižšie súdy dospeli k záveru, že náklady na nájom prenajatého vozidla v rozsahu nad 9 dní neboli účelné, čo v podstate odôvodnili formálnoprávnymi vadami zmlúv o prenájme náhradného vozidla, komparatívnym prepočtom reálnej dĺžky potrebnej na opravu vozidla, skutočnosťou, že vozidlo bolo opravované v neautorizovanom servise a oprava trvala podstatne dlhšie (chybné objednanie náhradného dielu). Dovolateľ preto nedôvodne argumentoval, že rozsudok odvolacieho súdu je nepreskúmateľný; pričom za vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv sporovej strany, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom.

11.2. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania (II. ÚS 76/07).

12. So zreteľom na dovolaciu argumentáciu žalobcu smerujúcu k nedostatočne zistenému skutkovému stavu resp. k nesúhlasu so skutkovými zisteniami súdov dovolací súd uvádza, že nedostatočné zistenie skutkového (skutočného) stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne

vyhodnotenie niektorého dôkazu nezakladá vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP (1Cdo/41/2017, 2Cdo/232/2017, 3Cdo/26/2017, 4Cdo/56/2017, 5Cdo/90/2017, 7Cdo/11/2017, 8Cdo/187/2017). Ústavný súd nedospel k záveru o ústavnoprávnej neudržateľnosti tohto názoru najvyššieho súdu (II. ÚS 465/2017).

13. Žalobca v podanom dovolaní tiež namietal, že nižšie súdy sa v súvislosti s nosnými právnymi závermi, na základe ktorých bola jeho žaloba zamietnutá (prvostupňový rozsudok) resp. prvostupňový rozsudok bol potvrdený (odvolací rozsudok) odklonili od rozhodovacej praxe (okresných a krajských, pozn.) súdov v podobných veciach. Už na tomto mieste poukazuje dovolací súd na to, že nižšie súdy v danej veci vychádzali predovšetkým z právnych záverov vyslovených najvyšším súdom vo veci sp. zn. 3MCdo/3/2015 (pozri napr. bod 11.1.).

13.1. Prvostupňový súd k uvedenej námietke žalobcu vznesenej v priebehu prvostupňového konania uviedol, že „ani v jednom z citovaných súdnych rozhodnutí nebol totožný skutkový stav ako v tejto veci (neskúmala sa primeranosť dĺžky opravy poškodeného vozidla v neautorizovanom servise), ide o súdne rozhodnutia, kde bola dĺžka opravy 12 dní ... totálna škoda ... namietaná cena prenájmu a pod. Od požiadavky posúdenia úhrady nákladov nutných a nevyhnutných sa súd neodklonil ani v tejto veci“ (bod 49 odôvodnenia prvostupňového rozsudku). Odvolací súd v tejto súvislosti dodal, že posúdenie skutočnej škody z hľadiska účelnosti a nevyhnutnosti primeraných nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla musí vždy zohľadňovať skutkové okolnosti danej veci, ktoré dĺžku prenájmu náhradného motorového vozidla mohli ovplyvniť (bod 9 odôvodnenia odvolacieho rozhodnutia).

13.2. Nižšie súdy teda rešpektovali právne východiska uvedené v rozhodnutí dovolacieho súdu [3MCdo/3/2015 (bod 11.1.)] a nie zjavne nedôvodným spôsobom reagovali aj na žalobcom namietanú okolnosť, že sa mali odkloniť od rozhodovacej praxe súdov (prvostupňových a odvolacích) v podobných veciach. Navyše napriek legitímnej požiadavke na jednotu rozhodovania súdov v identických prípadoch slovenský právny poriadok nepozná pravidlo viazanosti senátu odvolacieho súdu právnym názorom vysloveným iným odvolacím resp. prvostupňovým súdom. Rovnako tak dovolaciemu súdu pri rozhodovaní o dovolaní in concreto nepatrí právomoc posudzovať a zjednocovať rozhodnutia nižších súdov v iných konaniach, ktoré neboli súčasťou inštančného postupu v rámci danej veci (napr. 6Cdo/196/2016, 7Cdo/180/2015, 8Cdo/216/2019).

14. Pre prípad, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť podaného dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP aj z právnych záverov, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie [napríklad v otázke dôkazného bremena, či škody (bod 10)], dovolací súd uvádza, že už dávnejšie dospel k záveru, podľa ktorého realizácia procesných oprávnení sa účastníkovi neznemožňuje právnym posúdením (R 54/2012). Najvyšší súd zotráva na tomto závere aj naďalej (R 24/2017 a 1Cdo/202/2017, 2Cdo/101/2017, 3Cdo/94/2017, 4Cdo/47/2017, 5Cdo/145/2016, 7Cdo/113/2017, 8Cdo/76/2018).

14.1. Nad rámec uvedeného platí režim uvedený v § 422 ods. 1 písm. a/ CSP, v zmysle ktorého nie je dovolanie podľa § 421 ods. 1 prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada.

V danom prípade sa žalobca žalobou, podanou na súde prvej inštancie 18. mája 2016 domáhal sumy 382,20 €. Výška minimálnej mzdy v roku 2016 bola stanovená sumou 405 €; desaťnásobok tejto sumy je 4.050 €. Rozhodnutie odvolacieho súdu sa teda týkalo peňažného plnenia neprekračujúceho výšku desaťnásobku minimálnej mzdy v čase podania žaloby. I keby sa (prípadne) na žalobcu v tomto spore hľadelo ako na „slabšiu stranu“, vylučovalo by prípustnosť jeho dovolania ustanovenie § 422 ods. 1 písm. b/ CSP, lebo dvojnásobok minimálnej mzdy v čase podania predmetnej žaloby bol 810 €.

15. V súvislosti s vyššie uvedeným dovolací súd pripomína konštatovanie aj ústavného súdu, podľa ktorého prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu zmätočnosti znemožňujúcu realizáciu procesných oprávnení účastníka konania (IV. ÚS 196/2014, IV. ÚS 279/2018).

16. Z vyššie uvedených dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že v danom prípade prípustnosť dovolania z § 420 písm. f/ CSP nevyplýva.

17. Podľa § 447 CSP dovolací súd odmietne dovolanie, ak a/ bolo podané oneskorene, b/ bolo podané neoprávnenou osobou, c/ smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, d/ nemá náležitosti podľa § 428, e/ neboli splnené podmienky podľa § 429 alebo f/ nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až 435.

18. Vzhľadom na to, že dovolanie žalobcu nie je podľa § 420 písm. f/ CSP prípustné, najvyšší súd ho ako procesne neprípustné odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

19. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

20. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.